

непоклатима и непоколебима. Това е вяра в комунизма. Като хуманистичен идеал пък тя носи дълбокия смисъл на утвърдението, че „утре животът ще бъде по-хубав, по-мъдър“. Като обща философска идея Вапцаровата вяра е свързана с идеята за прогреса и с непоклатимата увереност в неговата неотменност.

Трябва да кажа, че за самия поет обаче неговата вяра е нещо друго от онова, което ще вложат в нея потомците, нещо по-различно от това, което ще намерят в нея литературоведите. Тя е за него реална, конкретна и лична потребност, необходимост на съществуването му, импулс и сила за живот. Казал го е самият той: раздялата с нея би му причинила физическа болка